

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De simplificatione stabilitone seu mundificatione cordis

[urn:nbn:de:bsz:31-300776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300776)

stultus hesit ut occuberet. Potuerat h plura dici de causis et modis hmoi lesionis virtutis fantastice. Ideo q vigilantes patiunt somniandi filia. Et h vocat gallice reuer vel reuerie. Ita vt reputent ea q in sola fantasia versant interi/ exterioribz pcipe sensibz. Notu e hoc in maniacis. Notu p/ terea in qbusda melancolicis/ q nonnuq vo lunt se deuotos meditatiuosq dici et repu tari. Quos hmoi pfundata circa corpalia fantasiatio facit errare multiplici/ consqz vt vel in eleuatoe corpis xpi/ vel in alia re/ cogitaoe sua/ existimet se videre realit/ de/ um crucifixu/ aut sub alia quis fantastica forma corpali. Putatqz aliq se voces audi retanqz xpi/ vel alicui/ sanctoru. Qua sup re p assignatoe naturalis cause diuersa sut a diuersis scripta volumina. de quibz no est nuc dicendu p singula. Consurgit h dif ficultas no modica qualiter videlicet sciri possit distinctio inter reuelationes veras et falsas. An fiant ab angelis lucis aut tene/ braz. Hoc e a sanctis angelis aut diabol. Quas reuelatoes vtiqz abnegare n possu/ mus fore nonnuqz a pturbatis fantasiati/ b/ et erroneis. Felix p inde q in lege dñi me ditat die ac nocte/ si tñ comes fuerit discre/ tio/ qua sola parat hūilitas captiuas oem intellectū in obsequiū fidei/ et semp alieno magis qz pzio credēs iudicio.

Finis. i. 4. 83. ipo die valeriani.

Incipit tractatus eiusde de simplificatione. stabilitione. seu mundificatione cordis.

Prima notula de vi abstractiua intellectus.

A simplicitate cordis querite il lum. Hac sapiētis exhortatoez: hanc simplicitatoez cordis/ illi facere nequeit q sunt in se mul/ tiplices varijs. Propterea necesse e spūas le cor aie (qz caro no pdest quicqz) adynita tē recolligi. si cauere debeat piculū qle no/ tauim/ in sine tractat/ alteri. Hoc so qno fiat explicare difficili/ est. qz qliter non fiat agnoscere. Et qdē apud eruditos in phic/ disciplinis hēbit ista manuuctio nra pri ma min/ difficultatis. Pollet itaqz nū itel/ lect/ vi abstractiua/ q longe pfectior effica/ ciorqz e. qz ponat in estimatiua p/ tute bru ti vtpote ouis. Que tñ vt dicit Auicen/ et

motu et figura lupi visū elicit mox inimiciā nō sensatā quā refugit. Hī igit intel/ ctus p/ inspectōez fantasmatū causatoz a rebz extrinsecis. vnde format primo conce ptus vagos ab omni pnotatōe accidētūz vt a situ. a loco. a figura. a tpe. et sic de alijs. Quo facto remanet in aia similitudo eētias/ lis/ in q/ ueniūt exteri/ a pterci oia sensata que sunt eiusdē generis vel eiusdē spēi. Ex emplū primi aialitatis. Exēplū scbi hūanū/ tas. Qua denudatōe sic facta remanet ab/ solutus et vltis cōcept/ aialis. Remanet in/ sup specificus et absolutus cōceptus hoīs quos signāt voces iste aial et hō.

Notula .II.

De simplificatione cordis in meditatione per abstractionē a fantasmatibz et figuris per bonum.

Raducam/ pnter ad ppositū d sim plicatōe meditatioem nram circa diuina/ p abstractionē a fantasmatibz et fi/ guris. Ecce stet q scim/ nos hīe dilectōem boni et odium mali. Item/ in his paucis primo. qm inuenit sile de reliquis multis. Audio igit et cognosco q diligis bonum. Introget te meditatio tua q res e ista dile/ ctio. Costat itaqz q neqz colorata est. neqz sonora. neqz sapida neqz odorifera neqz fri gida. neqz calida. nō lenis. nō aspa. Itē in terroget te meditatio tua qliter et in quo se figat et statuatur. cū id in q se figere et statuere videt neqz figuratū. neqz corpulentū sit/ ca lidum/ frigidum/ aut coloratum.

Notula .III.

De conceptu boni absoluto seu vniuersa/ li qualiter fiat.

Ices fortassis q non habeas con/ ceptum dilectionis boni/ qn de/ necessitate feratur cordis intuitus ad hoc vel ad illud bonum particulare. vt ad bonam tunicam. ad bonum cibum. ad bonū hominē. Et ita de reliquis. Respon/ sio tibi patet p alteram p/ siderationē p/ rior/ rem de vi abstractiua cordis intellectualis Per cui/ virtutis opationez. tolle bonum hoc. tolle bonū illud sicut loquitur Aug/ et remanebit verum et generale bonū. Qd qualiter fiat iam aperuimus. Conueniūt nempe bona omnia in vna generali ratio/ ne que est cōuenientia ad appetitū. Bonū quippe est qd omnia appetunt. Denudēs

igitur hanc rationem boni ab ubi et nunc hoc est a loco vel situ vel tpe. ab omni p̄terea cōfusione seu p̄notatione accidentiū / et erit ille conceptus qui remanebit absolutus et uniuersalis cōueniens omni bono.

Notula .III.

Queres forte iterū ubi est illud omne et generale bonū? Ecce cadit in materiā cōmunē de vltis quid sint et si sint in rebus extra / p̄ter oēm intellectus opatōez: Dicim⁹ autē q̄tū hic satis eē putamus q̄ vltitas deriuat⁹ et fundat⁹ in rebus singularibus. alioq̄n ficta esset. sed cōsumat⁹ et cōstituit⁹ in opatōe intellect⁹ abstractentis eodem modo q̄ tact⁹ est similitudines reꝝ in quibus eēntialiter seu q̄dditatiue p̄ueniūt ab ubi et nūc id est loco et tpe. Un̄ si q̄ras ubi ē humanitas ad extra: dico q̄ in hoc hoīe singulariter et in altero sifr. et si null⁹ eēt singularis hō / nulla p̄maneret extra hūanitas. quoniā destructis primis substātijs vt dicit Arist. impossibile est aliq̄d alioꝝ remanere. nihilomin⁹ adhuc remaneret hoc vltē humanitas interior in mente angeli sicut ante mūdi cōstitutionē erat. Et p̄t nūc est vltis rāō hūanitatis in mente dei / nec erat res aliaq̄ mens dei / neq̄ realiter / vt omnes p̄cedūt. neq̄ formaliter vt nōnullis placet. Est demū articulus parisiens condēnat⁹ dicens q̄ ab eterno fuerūt extra deū q̄ditates aliq̄e / vel vltēs rōes. quales fantasiati sūt quidā esse vltia realia p̄ter deū / et p̄ter oēm intellectus opationē seu cōceptum.

Notula .V.

Rursus ad intelligēdū dictū hōmō q̄ destructis primis substātijs impossibile est aliq̄d alioꝝ remanere. Attēdendū est ne locutio varia sit dū loq̄mur de hūanitate q̄ ē ab extra / et de cōceptu hūanitatis quē intra reponim⁹. Est enī hōmō hūanitas primo mō nomē prime intentionis supponēs imēdiatē et principalitē pro re ad extra q̄ est vel esse pōt si sit ampliatīua suppositio / et hec in solis singularibus hoīb⁹ repit. Hoc vero nomē hūanitas sūprum scōdo mō / supponit non pro re ad extra / sed pro cōceptu de hūanitate habitis ad intra seu p̄ angelū seu p̄ humanū intellectū. Aut est idea hūanitatis in mente diuina / p̄ idēntitatē locutionis / sicut ponimus q̄ sapia est in deo nō p̄ inbescionē sed

per idēntitatē qm̄ est ipse deus.

Notula VI.

Ides arbitroz quē admodū mediatas pōt intellectū suū figere i re cōgnitōe boni nō hō vel illi figurati corpulenti vel colorati. Et cōnter scribit voluntas in dilectōez absolutā primi et veri boni qd̄ nō ē bonū p̄ p̄cipatōez vt alia oīa. sed per eēntiā. Poteris ita negociari circa potentia. circa sapiāz. circa iusticiā / et ita reuereri diuinā potētā. Verecūdari ad sapiāz si turpis es. Trepidare ad p̄sideratōez iusticie si malus es. Qd̄ si forte quesieris / an cōceptus hōmōi sint absoluti et p̄prie deo visum est hacten⁹ mihi q̄ ita / salitē de possibili hoc est q̄ in via potest meditāz et abstractiū intellectus formare sibi concept⁹ absolutos et p̄prios cōueniētes soli deo. Qui dabunt noticiā p̄priā et absolutam sed nullatenus intuitiua de eo.

Notula VII

Perra ē nobis ex p̄dictis via ad intelligēdū mysticā theologia / de q̄ scripsit diuini dion. vltra illaz q̄ sūbolica et illa q̄ p̄prie nūcupat. Procedit ita q̄ symbolica theologia p̄ similitudines repras in rebus / attribuēdo deo q̄cqd̄ videt esse p̄fectionis in rebus causatis / ita vt hoc mō dicatur de nedū notabilis. Et hoc mō dixit diuini Bartholome⁹ put dionysii refert / cuius gelii esse latissimū / sic appellat⁹ de leo p̄p̄ fortitudine / lapis p̄pter durabilitatē. agn⁹ propter māfuetudinē. sol p̄pter illustratiōnem. et ita de reliq̄s / que nō sūm essentia sed per solā attributionē / et p̄ analogicā similitudinē de deo loq̄mur q̄si balbutiētes et palpantes in ymbra occūbentis lūis vel grē intelligētiē nrē in nobis. Procedit hō mystica theologia p̄ abstractionē / modo velut opposito ad p̄cedentē / qui quicqd̄ est affirmat de deo / iste vero p̄orsus negat deo omnia. Et ita breuissimū est vt ait idē bartholomeus euangeliū.

Notula VIII

Exemplū palpabile dat ipse dion. p̄ manu ductōe hui⁹ theologie mystice. Cōsidera fabricatōz statuārū nonne hic format imaginem vel statuam nō addens quicq̄ sed rescindens et remouēs. ex qua subtractione remanet agalma

ad 177. 178.

pulcherrimū/ imago pulchra figurata v[el] scul-
pta. Sic agit suo modo meditat[ur] anim[us]
dum ab hoc conceptu vago cōnotatio[n]e
hoc ens/ et illud ens. qui conceptus habet
ex rebus exteriorib[us] sensatis/ intra facit ab-
stractionē modo p[re]clarato. Remouendo
ab hoc cōceptu vago quicquid est imperfectio-
nis in entib[us] cognitis p[er] fantasmat[ur]. Et q[ui]a
nullum est cōceptus qui sit imperfectus/ ne-
gat merito omne ens tale a deo quia dimi-
nitur. quia dependens. quia potentiale. q[ui]a
defectibile. et ita de reliquis imperfectio[n]ib[us]
Qua abstractione facta dici nequit q[ui] n[on]
bil remaneat cognitū in abstrahentis anim[us]
mo/ quin potius resultat agalma pulcherr[im]i-
mum/ seu iuxta cōmuniō[n]ē philosophan-
tium locutionē/ remanet conceptus entis
perfecti/ denudatus ab omni imperfectio[n]e
Et h[uius]mōdi est proprius dei conceptus abso-
lutus. licet nō intuitiuus. de quo domin[us]
ad moysen. Ego sum q[ui] sum. hec dices fili[us]
israel. Qui est/ misit me ad vos. Et hoc mo-
do iuxta verbum propheticū est vnum no-
men domini dei.

Notula .IX.

Concordat h[ic] dictus Damasceni
q[ui] hoc nomen ens dicit substantie
pelagus infinitū. Demonstrat
his dominus Bonaventura in itinerario
suo mentis in deum sc[ilicet]o capitulo/ q[ui] isto
modo ens est propriū nomen dei. Conso-
nant hebrei qui dicunt hoc nomen thetra
gramaton significare deum absolute. non
per respectū ad creaturas. Quod qualiter
esset dicendū nisi posset haberi conceptus
huiusmodi absolutus/ non satis intelligi
videntur forte talia falsa vel impossibi-
lia nō exercitatis in abstractione talū con-
ceptū. Non enim videtur eis dum intelli-
gunt/ exempli gr[ati]a hominē/ quin semp[er] in-
telligant ip[s]um cum confusione/ seu veltu-
quodā vel circūstantia loci t[er]ris et aliorum
accidentiu[m] dum nō concipiūt hominem
nisi vt est animal rationale. et ita concipiūt
actum rōcinationis/ cōcipiunt etiam aiali-
tatem que nō est propria soli homini. Res-
dargutio aut talū hominū magis facien-
da est monitione/ vt vim sui cordis intelle-
ctualis attendant/ q[ui] studiosa rōcinationis
ostēsiōne. Alioq[ue] sic agit cū eis q[ui] si ceco
alicui. aut nicticozaci/ solis radius digito
monstratus querat an videat.

Notula .X.

U[bi] est ex p[re]missis dubitatio p[ro]pter
errore[m] manicheor[um]/ quos forte des-
cepit recogitatio qualem de bono
posuim[us]. Quid si sit aliquid bonū partici-
patum. et erit aliquid essentialē et primū bonū
num. Videtur itaq[ue] esse similis rō de ma-
lo. Quid si sit aliquid malum in rebus creatis. si
cut ita esse quis negauerit dabit aliquid ma-
lum primū p[er] essentialē. At vero diuinus
dion[ysius]. et aug[ustinus]. d[omi]n[us] certissimā et latissimā do-
cuerūt demonstrātes q[ui] nihil est malū posi-
tiue in rebus/ sed t[ame]n priuatiue. Propterea
sequit[ur] ex concessione mali/ q[ui] aliquid sit pri-
mū et nullo mōdo q[ui] sit aliquid primū et purum
malū. Est enim impossibile sicut dicit arist[oteles].
q[ui] purū malū per se subsisteret. Quia si pu-
rū est. se destruit. Nō habet igit[ur] fundamen-
tū nisi bonū vel in bono. Fallit aut[em] leui-
ter ignarus aut nescius analogie entis vel
hui[us] verbi est. Que ponit quadruplex ab-
arist[oteles]. iij. metaph[ysicorum]. ita vt illud q[ui] nullo mōdo
est positue et in actu/ esse t[ame]n dicat q[ui] videli-
cer est in potētia. i. p[otes]t esse. Vel q[ui] dicit ca-
rentiā alicui[us] boni debiti in esse. Nō enim ses-
quit[ur]. Valū est priuatio boni debiti in e[ss]e.
ergo malū est actus/ vel aliquid posituum.
Quā ita nihil est. Quis ergo mirabit[ur] si nō
sit aliquid primū et sumū tale malū cū nullus
sit p[ar]ticulare vel infinitū actu tale h[uius]mōdi.

Notula .XI.

Ergam[us] p[otes]t o[mn]idēre magis ac ma-
gis modū q[ui] simplicari r[ati]o[n]i po-
terit spūale cor meditat[ur]. seclusa fā-
talia[m] multiplicitate. remoro lesionis ima-
ginatiue vtutis p[er]iculo. Dicit beatus dion[ysius].
arist[oteles]. et alij/ q[ui] amor h[uius] vtutē vnitiuā/ quē
admodum calor omogenia p[er]gregare et ab
etherogenijs separe h[uius]. Presupponamus
igit[ur] ex superiorib[us]. q[ui] meditat[ur] fabricauerit si-
bi p[re]ceptū boni potētie. p[re]ceptū sapie. cōces-
p[er]tū iusticie. p[re]ceptū clemētie. p[re]ceptū benis-
uolētie et dilectōis/ figit istic pedē sinistrū
aie q[ui] est intellect[us] vel rō. Deinde pedē alte-
rū dextr[um]. q[ui] est volūtas/ p[re]dat p[er] amorē tal[em]
boni/ vel potētie/ sapie/ clemētie et. velut
in anteriora se extēdēs. Hoc est dicere. q[ui] et
id fatagat amare quod cognoscit/ conetur
amare deum summe et primū bonum. Dicit
amor cū non sit discursiuus/ nec vaget[ur] sed
inhereat amato in seet propter se. Ita vt

nitatur suo mō totus in amatū penetrare/
z in ipm collabi/z vnū cū illo quātū possi-
bile ē fieri. Fit tūc qdā separō corpalium oim
q̄ sunt etherogenia ad spūalitatē cōpata/z
ita remanet vnū qdā spūaliū. q̄lia sūt de-
z aia corpalia vō feces z cineres remanēt.

Notula .XII.

Cedit z sensit hanc separationē spūa-
liū a corpalibz in hoīe fieri posse q̄
dicebat. Verbu dei viuū z efficacē
ptingēs vsq; ad diuisionē spūs z aie/corpa-
lū z medullaz. zc. vbi capit anima p sen-
sualitate vel aialitate que corpus includit
et aiam. Quāuis vero apls tribuat virtu-
tem hāc diuisiuā aie a spū. verbo dei/h di-
cit p tanto si diligit verbū dei ab ipō spū.
Qm̄ sola cognitio verbi dei spiritui ad h
nō satis est. Propterea audi qd vltra ver-
bi cognitionē/subsequēter senserit aia de-
uota. Aia mea inq̄t liq̄facta ē vt dilectio lo-
cut est. Locutio z auditio ad cognitiōes. li-
q̄factio spectat ad amorē. Qm̄ amor vna
ppatiōe dicit hīc acutū nomē ppter desiderii
penetratiōis in time dilecti. Liq̄factiōis vō
nomē molliū suauis ē affectū spōsi dilige-
tis accomodatū sicut q̄s repūtat. Quia liq̄-
facti natura ē nō contineri terminis p̄p̄is. nec
deserere sed effluere sp̄ z dilabi q̄usq; sistat
in alio. Intelligam si liq̄factio v̄le mol-
lito spū p amorē dei/suo mō. q̄ in solo deo
terminū suū inuenit z detē. Ad cui⁹ exem-
plar sigillat. exēplat. trāsfōrmat. simplifica-
tur. z vnū. Et ita derelictis sibi Remanet
seculentū qd est portōis inferioris. **U**nū
colligit corollariū vel porissima pulcherrimū
q̄ sic res dū emanāt a deo z sequēter dūz
se diffundūt. sic i sole sp̄s p̄spicim⁹/sic p̄gressus
ad p̄culariora z grossiora q̄ pl̄ hnt mate-
riales p̄ditōes. sic i reditu ad deū q̄ fit p ho-
minē p̄replatiū. reducēdo similitudines rerū
primo p̄ceptas in sensibz ad intellectualē z
spūalē puritatē/sic abstractiō z vniuersa-
lior reductio ad vnitatē z quādā imateria-
litatē. Nam qd natū est ex spū. spiritus est.
Dixerūt aū nos hec oia sancti doctores
Quid enī inexpressitū reliquerūt. Sed hec
iterum meis verbis et ordine sub paucis
cōmemorata sunt.

Notula XIII.

Que alium docet modū simplificandi cor-
spectantem ad affectum. sicut prior magis

ad intellectum:

Estamur si forte poterim⁹ inueni-
re modū alterū meditatiōis simpli-
ficande z a fantasmatibz elongāde
q̄ familiarior z ab hoībz n̄ exercitat⁹ aut ele-
uatis in phica disciplina seu metaphica ca-
pitibilior forte fiat. Cōstituiam⁹ in primis
exēplū palpabile cui⁹ erūt capaces etiā ipi
pueruli suo mō. Dicit aliq̄s vni puero iā
v̄tēti rōne. q̄ neq; patrē suū neq; matrē vi-
dit vnq̄s. Dicit inq̄s Ecce tu puer p̄ez ha-
bes in regione lōginquissima potētissimū
sapiētissimū. optimū. z gloriōsissimū. Ille
est q̄ te genuit z fecit. ille ē a q̄ z p que nūc
tūc tibi oia q̄ habes bona. Ne veites hec
cibaria. hec poma. hec nucez z filia. Nūqd
nō merito habes talē diligere/tali obedire
z facere q̄cqd ipse mādauerit. Hoc audito
bon⁹ puer mouebit affectu naturali ad au-
ditū p̄ris nomē. v̄t ferat in dilectionē ipi⁹
cum tū apud hmōi puerū nō sit alia p̄ris
cognitio. q̄ ea q̄ p fidē aut narrātis ei inge-
ritur simpliciter auctoritatē. Sic puer nō
p̄siderabit de necessitate p̄ez sub aliquibz
p̄ditionibz materialibz vt q̄ sit albo/niger/
paru⁹ magn⁹ zc. Vel etiam si p̄siderauerit
ipse p̄tin⁹ sine m̄lto conamiese auertere pos-
terit ab hmōi p̄sideratiōe z in noīe seu co-
gnitiōe hui⁹ qd est p̄ tot⁹ defacili intēdere
valet/tenerrimo cordis amore/put tot⁹ no-
uit in ei⁹ dilectōez inhiare/suspirare z totū
suū in ei⁹ desiderii p̄uerrere. Quidni dice-
rit sibi ipi aut alijs de p̄re sic. Vinat talis
bon⁹ p̄r. Būndict⁹ in p̄petuū ille dilect⁹ p̄r
Bū sit sp̄ isti p̄ri/q̄ certe mihi ē valde dilis-
gēdus. honorādus/reuerēdus. z p̄ oculis
iugiter habēdus. Deniq; siq̄s ab hmōi q̄
sierit. q̄lis est tu⁹ iste p̄r. Rūdebit vtiq; nil
aliud. Nescio plus/nisi q̄ ipse est me⁹ caris-
simus p̄r/p̄genitor me⁹. nutritor me⁹. būs
factor me⁹. p̄tor me⁹/z siq̄ sunt similia.
Et hec tū nouit solū fide p̄ auditū z nō in-
tuitiue vel p̄ visum vel attractū.

Notula XIII

Estimo q̄ simili manuactione
poterit christianus etiam quibus
rudis z literarum ignarus/induci
vt transeat in affectum cordis erga domi-
num deum suū/z ea que sunt diuina z spū-
ritualia/deferendo corpalium rei ū fantas-
as/aut suggrediēdo eas que dā quasi trā-
uolatu generalis meditationis z amoris

Exemplificem⁹ ad bucaliter Desiderat
 ali quis fatatē dū egrotat. Hōne pōt hic op
 tare seu petere medicū / n̄ hūc vel illū singla
 riter. Sicut sities appetit vinū / z esuriens
 cibū. Nō s̄i facit sepe nō p̄habita fantasia
 rione ad hoc vel illud vinū. aut ad hūc vel
 illū cibum. **A**pplicet meditāns cor siliti
 dies istas p̄ practica sue meditātōis / p̄festi
 vt offertur aliq̄s corporēū oculis sue medi
 tāōis. Non quiescat in eis sed suspirando
 desiderādo. diligēdo. supuolare querat ad
 quoddā abstractū / denudatū / ynū. **A**trā
 cor palibus q̄si quibusdā scalis ad tēdēdū
 in sp̄alia. non quiescēdo in scala. **E**xēpli
 ficauimus iam de filio meditāte circa p̄ez
 ignōrū / de egrotō / de sitite / de esuriēte /
 qui suspirat ad medicū. ad vinū. z ad cibū
 ignōtos / atq̄ ad hūiusmōdi afficiunt / z desu
 derant. **I**mo etiā si cognouerim⁹ ihm cri
 stum. put loquit⁹ ap̄ls / non tamē eo mō fm
 carnem nouim⁹ / sed vt redēptōrē z saluato
 rem z vt dei virtutē z sapiētiā ip̄m recogni
 tamus. **Q**ui fac⁹ est nobis a deo p̄esapi
 entia. iusticia scificatio. z redemptio.

Notula. xv.

Uto iuxta traditionē hanc / mo
 tus est **H**ugo dicere Quoniam
 aliq̄n dilectio intrat vbi cogni
 tio foris stat. **N**ō q̄ amor exclus
 dat omnē cognitionē. sic enim fieri nō pōt
 vt diligat⁹ p̄sus incognitū. **S**z z ip̄e amor
 vt dicit. **B**reg. qdā cognitio est. **E**t qualis
 cognitio: **L**erte expimētalis / z suo modo p
 porcionabilis / tactui gustui / vel olfactui / i
 sensibilibz. **U**nde quāuis dicat⁹ ab aliq̄bo
 amor esse ece⁹. hoc habet fortassis veritates
 loquendo de cognitione luminosa / seu de
 claratīa / p̄porcionabiliter ad visionē ocu
 lorum z aurium. **Q**uia se manifestare non
 potest / aut in aliū trāsfundere / sapor z dul
 cor amoris per experientīā habitus / put in
 p̄cedenti tractatulo de meditatione. scz cor
 dis dicebat. **R**ursus pater ex p̄ioribus
 qd hz respōdere cor simplicis meditantis
 vt orat. **S**i q̄ratur ab eodē qd meditādo
 qd orādo cogit / qd aspicit aut quid diligit
Recogito. dicere p̄ patrē meū celestēz / bñ
 factorē meū / rēptōrē meū. saluatorē meū
 iudicem dominū / immo sp̄sum z amicū
 meū. **E**t si pergās vltra requirere. **Q**uis ē
 iste pater tuus? **L**uius essentia est: cui⁹ p̄
 fectionis. cuiusq̄ p̄ditionis? **R**ñdeat. **I**n

comphensibilis est z infinitus. **E**t ideo cō
 phendere ip̄m non laboro. **S**atis mibi ē
 ip̄m p̄ statu p̄ncis ex aliq̄ cognoscere sub eis
 que memorate sunt rōnibz. qz pater. qz pi
 us. qz benefactor. amicus. intimus. pulcer
 decorus. z totus desiderabilis / p̄nt sponsa
 dixit in cāticis. **U**nde z puer de q̄ p̄locuti
 sumus q̄renti a se q̄lis est pater tuus. nun
 quid puus aut magn⁹. rubibūdus aut pal
 lidus. nudus aut vestit⁹. diceret nescio. nec
 s̄ scire dum in h̄ ecclio dego / p̄tendo. sciaz
 abunde cum nūc ad ip̄ius p̄ntiam venero
Nec itaq̄ cognitio sufficit mibi q̄diu ip̄e
 illic z ego istic sum⁹ / vsq̄ ad t̄ps bñplaciti
 sui / vt interim sic honorē sibi dilectionem /
 obedientiā. reuerētiāq̄ toto conatu im
 pendam. **U**it ille cui adhuc puerulo
 suadebat p̄i parentes. vt si poma. si fructes
 vel cetera talia h̄re veller. genua flecteret / z
 illa a domino deo eleuatis peteret manibz
At vero puero ita faciēti / p̄i cibā h̄c ab
 alto loco / vt puta a camino vel solario / ap
 plaudentibz q̄si z congaudentibus puero
 ip̄is parentibus z dicentibus. **V**ides di
 lecte fili / q̄ bonum est orare dominum de
 um / q̄ talia confert orantibus.

Notula. xvi.

Ec via videt plana. cōmunis. re
 gia. sine periculis. sine difficultat
 bus. sine offendiculis vbi veritatē
 habet illud p̄uerbiū. **Q**ui ambulat sim
 pliciter / ambulat p̄sidenter **H**inc euenit vt
 simplices sine litteris rapiant celū. vbi lit
 terati z r̄quisitores huius seculi. vbi p̄scru
 tatores maiestatis. aut ianes remanēt. aut
 opprimunt a gloria. **L**egimus in ecclesiā
 ca hist. de qdā sancta femina martyre. no
 minē **S**i bñ recolo **B**ladina / cū torquebat⁹
 grauitē / interrogaret de multis. **H**oc vnū
 solū r̄ndebat. **C**hristiana sum. **N**ec ab ea
 aliud poterat extorqueri r̄sum / **U**tinam
 sic fieret in omnibz nobis meditari volent
 tibz in simplicitate cordis / conformiter ad
 ap̄lm. qui ait. **N**ihil arbitrat⁹ sum me sci
 re inter vos / nisi dñm nostrū. iesum christū
 z h̄ic crucifixū **E**cce enī dum querit ali
 quis meditari in simplicitate cordis / occur
 rūt vel naturales fantasie / vel diabolice il
 lusiones / q̄rentes q̄s vbi est de⁹ tuus. **A**
 di p̄ham similibz impeditū questionibus
Exprobauerūt mibi q̄ tribulat me inimi
 ci mei. dū dicūt mibi p̄ singulos dies vbi ē

Handwritten note or signature.

¶

deus tuus. Audi quoque quid respondeat/
ut et tu possis respondere similiter. Nam post/
quam dixit per prophetam, Quare tristis es anima
mea etc. consequenter respondendo ait. Sa-
lutare vultus mei deus meus. Hoc est deus
meus est salutare aut saluator mei vultus
qui duplex scilicet gratie et glorie existit. quasi di-
cere veller. Deus meus est mihi lumen gra-
tie et glorie et omne bonum. quod si amplius
curiose magis quam fructuose. importunate
cogitatio interrogare persistit expellat e-
am et fuget meditatio tua. habello et manu
simplicitate. et humilitatis auertedo ab ea
et nihil pendendo tali responsio breui et effi-
caci. Ipse est deus meus dominus meus et
pater meus qui possedit me et fecit et crea-
uit me. Quid vis ultra?

Notula. XVII.

Laudat in scriptura sacra et a docto-
ribus simplicitas vera que plicaz
non habet dolositas falsitatis. aut
curiositatis. Sicut iob simplex fuisse memo-
ratur. non simplicitate que opponit pspica-
tate intellectus sed que contraria est dolositati
et fraudi affectus. Sicut et sapiens ait de do-
cto cum simplicibus graditur et cum ipsis est
sermocinatio eius. Sicut faciebat propheta
loquens ad dominum in sancta simplicitate. Ut
iumentum inquit facis sum apud te. Felix qui ta-
liter simplex et tale iumentum esse meruit. si tamen
in via domini. Nam fortitudo simplicis via do-
mini. De simplicitate. dum diversitatem
hominum in naturalibus moribus / con-
suetudinibus / statibus etc. recogito / videf
precipue locum habere apud constitutos in of-
ficiis religionum / propter comunem congrega-
tionis utilitatem et obedientiam / nec non il-
los comuniter omnes qui laborant in vita
activa et multis curis solitudinibus et oc-
cupationibus pregrauntur. et charitate
aliorum saluti intendentes. Talibus quod
peno conceditur otium vacandi subtilio-
ribus inquisitionibus catholice legis / neque
suppetit virtus / facultas / locus / tempus etc.
ad recolligendum se in unitate homini que docef
a phis per abstractiones mentales scholasticas
Idem videt sentiendum de maxima preceoz
que deo sub regulari in religionibus militat disci-
plina / que coiter fatigat non modicum multi-
plicitas / plicitas / et punitas diurni piter
et nocturni. Adde abstinentie astringentias /
crebrum ieiunium. longe vigilie. mala quies. las-

bor assiduus. superior oburgatio. parium
indignatio. et penitentius vite vna et iugis
temperatio et veratio. Laz erit pie pside-
ri quod hec omnia non pmittit saltim vt frequenter
huanam infirmitate se libere et expedire tras-
ferre in meditationibus suis ad homini quales p-
notantur phicas abstractiones. Pnt ni-
hilominus hi tales aut aliq ex eis singulari
dei gra pueri et adiuti de quod minime dubita-
uerim / quoniam ascendere sublimi atque securi /
deducere eos sup excelsa ipso victore deo in
psalmis canentes / que plures alij presertim
phica / quod die scrutates vnam non ma-
gis curiose quam fructuose / scrutina.

Notula. XVIII.

Oscam ad huc aliqd de hoc medi-
tationis modo que solet a corporalibus
incipere et ea sibi subternere sed sa-
luberrimum et pecessarium consiliu est in eisde
non sistere nec pedem figere. Alioquin vt frenes
siti vel turpissima incurret desideria ipse
meditans. Assignem horum rationem. Constat
plane virtute omnem que corporalis virtut organ-
nis / fatigatione et quoniam totale in opatione
sua si nimis pmanet defectione pati. Con-
stat in sup et h cogitatione omnem particula-
rem que nimis et plus debito pfundat in ima-
ginatiua vel estimatiua virtute. lesionem
inferre sanctasiantia. ita vt non maneat dominus
sui. neque liber ad expellendam homini cogitatio-
nem. Patet hoc in omni passione radicata. po-
tissimum tamen in amore puri videri potest in philo-
sophis / qui quasi nihil differunt a maniacis et
insanientibus. Vixit ad huc quidam iuuenis / que
sua taliter fixit in vnius amore mulieris fa-
tasiati / que in ripa cuiusdam existens fluminis
existimabat se illam corporaliter videre in alte-
ra eiusdem fluminis ripa. vnde satagebat na-
tando venire ad eandem. Sed forti verbera
adhibito sanatus est. et fantastica deceptio
intellectus. Vixit quoque qui aliter et castius
exercens semetipsum in legedis meditationi-
bus anhelmi et eas in affectu trahedo / ad
hoc deuenit propter indiscretum laborem homini
vt solus aspectus libri in quo pmanebant scripti
sibi cum nauisea post causaret horrores pa-
riter et timorem / capitisque vertiginem.

Notula. XIX.

Legi pridem librum quendam que vir-
go certe deuota coposuisse dicebat
De cuius dictis memori me re hoc

ynum diligenter retinui et notavi. quonia id p multa cepertus dictum rectissime cau-
 tissimeq; repperi. Nihil est inqt magis mi-
 hi suspectu q; amor/ etiam circa deum. Po-
 sui hoc in lectione quadam edita p moduz
 traciatuli de pbatione verarum revelatio-
 num typo numismatis Est enim passionu
 omnium vehementissima dilectio/ quaz pro-
 pter semper eget discretionis freno. Quia
 mulier que castitatem cum viro pprio/ mi-
 ro (nec aperiendo) rigoris tenore seruabat
 Nec nihilominus amori spirituali se das
 aut dare putans. carnale (nescio quid) aut
 fedum pati se fatebatur in corpore. Que
 rursus vt alie plures sub velamine deuoto-
 nis (quale deuotionis velame/ magis q; ip-
 sam deuotionem nonnunq; mulierculas
 et viros muliebriter coplectionatos/ vel ha-
 bere vel retinere quis nesciat no esse diffi-
 cillimu ad psonas aliquas de sanctitate fa-
 matas prolapsa. nuc ad hanc. nuc ad illaz
 diligedas furore ducebatur magis q; amo-
 re/ ita vt sui compos no fieret/ nec vllis ar-
 ceteri modis posset ad moderacione in amo-
 re tenendum/ q; nisi fortiores et virtuosiores
 in amore copescendo fuissent illi quos ama-
 bar viri. profecto/ credendu res ipa in pes-
 simum exitum nedum coram deo sed etiaz
 hominibus vertisset

Notula.xx.

Ad ad quid sit istoz comemorato
 Amiram vt suadeamus/ et incul-
 cemus/ q; tum fas nobis est/ ne me-
 ditantis animus det se/ sed a ccomodet/ ut
 pra verbum Seneca/ rebus corporalib; co-
 sideradis. hoc est dicere q; prius euolare
 studeat ad meditationes vniuersales quas
 les prenotauimus. Quonia/ ita vitabitur
 lesionis virtutis fantastice periculum. ita
 quoq; fiet illud. Oculi mei semper ad do-
 minum. Et consequenter illud. Quonia/ ita
 ipse eueller de laqueo pedes meos. De
 currit fabula de vulpe et murilego. Quis
 vit vulpis. Quot modos et circuitos sciret
 contra caninos insultus. Respondit muri-
 legus. tantum vnicum. Vach inquit vul-
 pis. Ego mille noui et habeo talibus saccu-
 plenum. Euenit inter loquendum multitu-
 do canum venantium. Durilegus vt au-
 diuit latratus canum confestim exiit in ar-
 borem sursum. Vulpis vero infra fatiga-

bunda velox pergebat circumeundo. Tam-
 dem cum fatigata deficeret pre lassitudine
 et canum moribus pateret/ improperauit
 murilegus vulpi suos multos circuitus/ at-
 q; densiq; dicens plus sibi profuisse suu vni-
 cum in arborem saltum/ q; ei omes sui ml-
 tiplures circuitus

Notula.xxi.

Et fert seneca simile aliqd dictu ab
 altero alteri phoz. qm plus pficit
 vnu morale pceptum si vsu conti-
 nuo in illo te exercueris/ q; multa si negle-
 geris vsu. Exemplu de luctatore. Ap-
 plicem? hec ad ppositu et dicam? q; hic vsus
 hec exercitatio meditantis esse debet vt assu-
 due discat ad oem corpalis rei intuitum/ le-
 uare sursum cor suu/ velut in vniuersalem
 quandam recogitacione diuine bonitatis. di-
 uine sapiencie et potestatis. et ita de similib;/
 iuxta sensatoz exterius vel interi? qlitatez/
 qm laquei et rbeta sunt in infimis. Quid
 mirandu si spūs instar auis du insidet mo-
 rans in eis capiatur et irrenatur/ sed si mor-
 euolet securus erit.

Notula.xxii.

Quia hoc stoicoz (quoz seneca no
 infim? fuit) institutum/ vt mens vi-
 ali aliq; et forti cogitatione animu
 stabiliret/ que valeret ad virtute. Cui? eet
 vagari per multa du casta sit et ordinata va-
 gatio. Hec aut cogitatio vel rectius medi-
 tatio versabat apd eos circa fictu quoddaz
 virtutis simulachrum/ qd honestum voca-
 bant vel honestate dum sua vi nos trahit
 et allicit/ nec ppter aliud queri habet. Et ve-
 ro diuinius actū est nobiscum/ qui veram et
 solidam virtutis et felicitatis rem tenemus
 non solum imaginem/ queres non sola ra-
 tione nobis/ sed fide certa pponitur tenen-
 da/ querenda. meditandaq; iugiter. Ha-
 nuducit m nos odia adhocipm/ si n abu-
 timur/ si no signis/ nutib; et ymbus ihese-
 rim? relicta veritate. Esset ei hoc vniq; ho-
 minis insipientis et stolidi. Dicimus hoc
 ad inculcandu magis et magis recessu a cor-
 poraliu consideratione diuina nimis et fira
 qm si eis oibus laquei sunt. decipule sunt
 picula sunt/ pedib; iuxta sniam sapientis
 insipientium. Dicit aliqs. phibes igaf fie-
 ri imagines aut inucri. phibeas psecnter

ff 2

Carmen ad idem

necesse est litteras /z ita qd reliquū erit me-
ditantibz. Rūdemus q' imaginum nec vsus
nec intuitus p'hibet / sed talis in b'fio q' me-
ditantis cor ne sursum ferat q'si circūligatus
funibus aut inuiscatū detinet. Supuola
re igit' frequenter nitatur etiam si recidere
crebro cogatur.

Notula. XXII.

Stimefcimus in nostro multiloqo
causare cuiq's fastidiū / nihilomin'
quia solet in exercitatis ad quales
est sermo p'fens / p'ficere p'ricularis exempli-
ficatio. Subiungam' exemplū hoc vnuz
de plurimis. Et qm' dicente sapiente. Tui-
tium sapientie timor dñi. De timore domi-
ni constituamus ante meditatonis nostre
oculos. exemplum illud celebre a quo ces-
pisse dicitur ordo carthusien'. **D**ortu' est
quidā magnereputationis mgr' apd scho-
lasticos. Parabant ecequie i templo. **V**e-
nit vox Iusto dei iudicio accusatus sum.
Dilata est sepultura in diē alterū. **T**ūcau-
dita est vox. Iusto dei iudicio iudicat' suz
Tertia die in quā dilatio sepulture itez fa-
cta extitit / insonuit vox. Iusto dei iudicio
p'demnatus sum. Ecce in his est positū co-
ram meditantis oculis iudicij tremendi. ac-
cusationis. iudicationis. z p'demnationis
spectaculū. **H**ec itaq' materialia z similia /
videri pnt q'm die apd vtrūq' for / ecclesia
sticū scz z civile. Que cor meditantis potest
spūaliter quasi q'm die intra se praticare /
vt se ad diuinū timorez sic excitet. **A**ttamē
inter hec ad sedē misericordie que teste bea-
to Jacobo supercalat iudiciū tremebūdus
z fiducia nō destitutus appellet. dumq' mi-
serēdi tps est. toto illi cordis affectu se sub-
mittat. **S**ic predictū de medicitate spūali
scripsimus in vulgari q'tenus exemplo mē-
dicoz manuduceremur elemosinas spūa-
les q'rere m'lo magis. seduloq' affectu mē-
tis. **S**ic in sensu lrali psalmoz David ex-
se docuit. **S**ic pia q'dā mulier dolore de p-
ditione filioz / retorquebat sup aie sue / suis
q'z /z aliozū spiritualibz angustijs cogitā-
dum / ac ita pvide z salubriter conuertebat
tristitiā tpalem in spūalem. z ex p'sequenti
in leticiam. **S**iquidem verum est beatos
esse sic ligen. quoniam ipsi p'solabūtur. **N**o-
lum' tñ in his similitudinibz corporeis figi.
sed ad spiritualia consideranda sine loco /

sine situ / sine colore / sine eqz figura / cōtinuo
meditatione cordis reflecti.

Notula. XXIII

Applicauerim' z si nō vt volumus.
in vicinis put valnimus. licet nō
satis / modū simplificādi cor in me-
ditationibz. **S**ed an satis expleuerim' iu-
dicer cui placet. **S**ed z imp'ctū nostrum
suppleat de'. qui solus sensum aperit vt in-
telligant scripture neduz que in libris. sed
etiā que in vniuersis creaturis p' variis de-
scripte sunt exempla / q'tenus ad dei legant
honorē. n'ram edificationē. z p' consecutio-
ne felicitatis eterne. **P**orro quicqd hic
edoctū videt super simplificatione cordis
traduci poterit faciliter ad cordis stabilitō-
nem. de q' dicit aplus. Bonū est gratia stas
bilire cor dum doceat cor vel stare in deo /
vel non elōgari diutius ab eo. vt sic ibi no-
stra fixa sint corda vbi vera sunt gaudia
Trabi siliter pōt ad cordis mūdificatiōez
De qua David. **C**or mūdū crea in me de
us. **Q**ue mūdificatio fit cū ipm cor a mul-
tis / z p'cipue cū (licet difficillime) a fantas-
matū corpaliū p'ragio / visco ymbra / seu su-
ligine / afflucit separi. **P**osset deniq' sub
simplificatione cordis / introducā directio
vel rectitudo cordis. **S**ed erit sup hac p-
ricularis dñio volente decisio. **D**e q' rectitu-
dine est illa psalmiste exclamatio. **Q**uā bo-
nus isrl' de'. his q' recto sunt corde. **E**t itez
Cōfitebor tibi i directiōe cordis. **F**init

Carmen de sim

plificatione cordis.

Vis v'z liber p'gnoscere simplificetur.
Cor sursum remeās / infima despiciat.
Materie trahit infectas res conditiones.
Quo magis a summo / distat origo sua.
Doc in sole notes z lumine / sed viceuerfa.
Dum redit ad primū / spūale sapit
Dēs hois mōm / sua p' simulacra receptū
Sensibz effigiat spū similem.
Spūs est n'p e qd gignit spūs / **I**sta.
Dētis p'ditio libera / primo fuit.
Pincipiū rebz primū speculando creatis
Obijce cū nullo crimie lesa iacet /
Inficitur carnis oculus / sed eb et ratōnis /
Cōtemplatiuus lumine p'ne caret.
Par fit iumētis / z cor p' mersa grauat.
Decilius stolidā vit' bñ v'isit humū.

ad idem qm' supra